
[DOŚWIADCZYCIEL *sb m*

I sg doświadczyci(e)l(e)m.

Sł stp, Cn brak, LInde XVI w.

*Ten, który poddaje próbie, bada, docieka; probator Vulg: Doświadcziścielemem [probatore] cie dał
dużym w ludu moim: á dowieſz ſie y doświadczyſz drog ich Leop Ier 6/27 (Linde).*

Synonimy: doznawacz, probierz.

KN